

[P. Andersen.]

økonomisk svage Søarbejdere maatte indgaa paa. Den Belønning, som Søarbejderne modtog for Farer og Strabadser i den for Rederne gyldne Krigstid, bestod i Redernes Forsøg paa at smadre Søarbejdernes Organisationer, Ophævelse af de bestaaende Overenskomster og Gennemførelse af Forhold, der sænkede Søarbejderne ned i en Pariatilstand, sammenlignet med Landets øvrige Arbejdere. Paa mit Partis Vegne krævede jeg derfor en Lovgivning, der skabte menneskeværdige Kaar for den Del af vore Arbejdere, der er ude for de største legemlige Anstrengelser, og som er beskæftiget i et Erhverv, der indebærer de største Farer. Men mit Krav fandt ingen Tilslutning hos Det konservative Folkepartis Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler. Han kunde ikke gaa med til en saadan Bestemmelse, før der ogsaa var indført 8 Timers Dag for Stormen. Derimod udtalte et andet konservativt Medlem, det daværende ærede Medlem Hr. Fraenkel, Sympati for denne Tanke, men at han talte paa egne Vegne fremgik af den Kendsgerning, at han ikke blev Medlem af det Udvalg, der nedsattes til Behandling af Sagen. Venstres Ordfører bemærkede ikke det af mig rejste Spørgsmaal, og Handelsminister Jørgen Christensen indskrænkede sig til en Bemærkning om, at her i Landet ordnedes Arbejdstiden gennem faglige Overenskomster. At der i dette Tilfælde var Tale om en svag Organisation, der stod øver for en stærk og derfor maatte indgaa paa et Diktat, interesserede ikke Ministeren. I det nedsatte Udvalg stillede de socialdemokratiske Medlemmer et Ændringsforslag, hvorefter Handelsministeren skulde nedsætte et Udvalg, bl. a. til Udarbejdelse af Forslag til Lov om Arbejdstiden til Søs. Dette Ændringsforslag forkastedes ved Afstemningen i Salen.

Ved dette korte Tilbageblik er det fastslaaet, at det Spørgsmaal, hvorom der her søges lovgivet, for Aar siden har haft Socialdemokratiets Interesse, og vi har gjort en Indsats for at føre det frem til Løsning. De andre Partier vilde ikke være med dengang, de vilde ikke røre en Finger for at skaffe bedre Forhold for Søens Arbejdere. At mit Partis Interesse for Sagens Løsning er usvækket, ønsker jeg at præcisere ved at yde Handelsministerens Forslag min Tilslutning, haabende, at der i andre Partier maa være en ændret Opfattelse, som giver Muligheder for Forslagets Ophøjelse til Lov.

Fra Redernes Side vil der selvfølgelig

blive gjort Indsigelse, og man vil i første Række henvise til „den internationale Konkurrence“. Dette Udtryk har den Opgave at standse al Udvikling, thi Meningen er, at alle deri interesserede i alle Lande skal fremhæve, at Ruin er det sikre Resultat af ethvert Fremskridt, thi de andre Lande vil netop benytte et saadant til Fremskridtlandets Ødelæggelse. Der maa dog herved gøres opmærksom paa, at den danske Skibsfart ikke gik til Bunds i den Periode, hvor 8 Timers Dagen til Søs var indført i danske Skibe. Men nu har altsaa et enkelt Land, Sverige, haft den Dristighed at byde den internationale Konkurrence Trods og har gennemført en Lov om 8 Timers Dagen til Søs, hvilken Lov danner Forbillede for det her foreliggende Lovforslag. Hvorfor skulde vi lade os lumpe af Svenskerne? Vi har jo den Opfattelse, at vore Redere og vore Sømænd, taget i videste Forstand, er intelligente og dygtige, de lader sig sikkert ikke distancere af deres svenske Brødre, men vil, stillet paa lige Fod med disse, nok kunne klare Skærene, og det foreliggende Forslag gaar ikke videre end den svenske Lov. Hvis vi derfor ikke vil give vore Redere og Sømænd en Mindreværdsbetegnelse, bør vi nu lade Bussemanden, den internationale Konkurrence, falde og indtage Pladsen ved Siden af de svenske Redere og Sømænd.

Den nuværende Arbejdstid for Dæksmandskabet er en Levning fra min Barndoms barbariske Udnyttelse af saavel Børn som voksne Mennesker; en daglig Arbejdstid paa 10—12 Timer for Børn fra 10 Aars Alderen var da ganske almindelig, men gennem vort Partis Arbejde gennemførtes en Fabriks- og en Skolelovgivning, der trods Fabrikanternes Jammer førte Børnene ud af dette Barbari. Ogsaa dengang klagede Fabrikanterne over Konkurrencen udefra, hvor Børneslaveriet ikke var ophævet, men i Dag tænker ingen paa at binde Børnene inde i saa mange Timer daglig. Paa samme Maade vil en senere Tid med Undren erfare, at vi endnu i 1935, en Aarrække efter 8 Timers Dagens Gennemførelse i Virksomheder paa Land, maatte kæmpe for at faa gennemført Lovbestemmelser om en 7 Gange 8 Timers Arbejdsuge til Søs, idet Rederne ikke gennem Forhandling med Søarbejdernes Organisation vilde gaa med til en saadan Ordning.

Det foreliggende Lovforslag er af begrænset Omfang. Det omhandler kun Arbejdstiden samt Godtgørelse for Overtidsarbejde. Det skulde derfor ikke kræve nogen lang Overvejelse i et Udvalg, men